

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116211826
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5116211826.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobcu Wüstenrot stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Grösslingova 77, Bratislava, IČO: 31 351 026, zastúpeného Mgr. Miroslavom Vilímmom, advokátom so sídlom C. X, J., proti žalovanej K. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, J., zastúpenej V4 JURISTIC group, s.r.o., so sídlom Furdekova 16, Bratislava, IČO: 50 192 205, o zaplatenie 14.605,65 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 40C/121/2016-246 zo dňa 26. júla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.907,65 eur spolu s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.907,65 eur spolu s príslušenstvom s tým, že vo výroku II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Výrokom III. konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške istiny 2.267,- eur zastavil a vo výroku IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 37,74 %.

2) Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na základe Úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 05.02.2013, v súlade so žiadosťou žalovanej, žalobca poskytol ku Zmluve o stavebnom sporení č. 30468501 s cieľovou sumou 14.000,- eur medziúver vo výške 14.000,- eur s fixnou úrokovou sadzbou 6,99 % ročne pri splnení všetkých podmienok zabezpečenia návratnosti medziúveru. Bol názoru, že v danom prípade boli splnené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti celého úveru, keďže žalovaná nerešpektovala upomienky žalobcu o nezaplatení splátok úveru a ani neprejavila záujem o vysporiadanie záväzkov, čím podstatným spôsobom porušila zmluvu. Bol názoru, že v danom prípade nastali podmienky predpokladané v zmluve (čl. VII ods. 3, ods. 4 zmluvy o úvere, § 12 ods. 2 písm. a/ VOP), a preto žalobca ku dňu 29.12.2015 mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadať žalovanú o vrátenie celého zostatku. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobcovi prislúcha právo na úhradu uplatnenej sumy, a preto v tejto časti žalobe vyhovel. Zmluvný úrok, ktorý uplatnil žalobca zo žalovanej sumy vo výške 6,99 % od 30.12.2015 (t. j. po zosplatení) zamietol, nakoľko veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká - potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Poukazujúc na späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 2.267,- eur z dôvodu úhrad

žalovanej po podaní žaloby, konanie v tejto časti zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP.

3) Proti tomuto rozsudku (čo do výrokov I. a IV.) podala v zákonnej lehote žalovaná odvolanie z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) a písm. f) CSP. Bola názoru, že zo strany žalobcu nedošlo k riadnemu zosplatneniu žalovaného úveru. Samotný žalobca si vymienil v § 12 VOP pre stavebné sporenie, účinných od 01.01.2012, že zosplatnenie stavebného úveru, resp. medziúveru je podmienené aj samotnou výpoveďou úverovej zmluvy. Namietala, že zo žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.01.2015 vyplýva, že zo strany nedošlo zároveň k vypovedaniu úverovej zmluvy, a preto nemohlo dôjsť k riadnemu zosplatneniu úveru poskytnutého žalobcom. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd žalobu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4) Žalobca k odvolaniu uviedol, že ho považuje za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil. Bol názoru, že z § 12 VOP v žiadnom prípade nevyplýva skutočnosť, že by okamžité zosplatnenie úveru bolo podmienené výpoveďou a poukázal na bod 38 v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa stotožnil.

5) Žalovaná zotrvala na názore vyjadrenom v odvolaní, keď mala za to, že žalobca nedodrжал § 12 VOP.

6) Žalobca k vyjadreniu žalovanej uviedol, že v Žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.12.2015 výslovne uviedol, že k tomuto kroku pristúpil z dôvodov uvedených v § 12 ods. 2 VOP pre stavebné sporenie. Tvrdenia žalovanej považoval za účelové a v ďalšom zotrval na svojom predošlom vyjadrení.

7) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.907,65 eur spolu s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania, podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšnej časti (vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.267,- eur zastavil), odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

8) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

9) Žalovaná v odvolaní namietala, že nedošlo k riadnemu zosplatneniu úveru žalobcom, nakoľko zosplatnenie úveru je podľa § 12 VOP podmienené výpoveďou úverovej zmluvy, pričom zo žiadosti o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.01.2015 nevyplýva, že by žalobca zmluvu aj vypovedal.

10) Súd prvej inštancie správne ustálil, že dňa 05.02.2013 medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, pričom sa jednalo o spotrebiteľskú zmluvu. Z tohto dôvodu je potrebné na zmluvu aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. OZ upravujúce ochranu spotrebiteľa, ktoré sa vzťahujú aj na zmluvy upravené v Obchodnom zákonníku, teda aj na úverovú zmluvu, ktorá je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom. Na práva a povinnosti zmluvných strán je potom potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka s obmedzeniami, ktoré vyplývajú z ustanovení o ochrane spotrebiteľa, ktoré môžu vylúčiť aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka v prípade, že je právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa priaznivejšia.

11) Odvolací súd podrobne preskúmal odvolanie žalovanej, ako aj vyjadrenia strán a obsah spisového materiálu a dospel k záveru, že možnosť požadovať okamžité splatenie úveru vyplýva žalobcovi priamo z čl. VII ods. 3 zmluvy, podľa ktorého ak klient nezaplatí niektorú zo splátok podľa článku III. (Úročenie a splácanie splátky medziúveru) alebo V. (Úročenie a splácanie splátky stavebného úveru) tejto zmluvy na základe upomienky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, je stavebná sporiteľňa oprávnená požadovať okamžité splatenie úveru.

12) Je síce pravdou, že žalobca Žiadosťou o okamžité splatenie úveru zo dňa 29.12.2015 žiadal od žalovanej okamžité splatenie celého zostatku úveru, poukazujúc pritom okrem zmluvy o úvere aj na

ust. § 12 ods. 2 VOP, avšak odvolací súd má za to, že v prejednávanej veci nebolo preukázané, že by dodávateľ (žalobca) so spotrebiteľom (žalovanou) individuálne dojednal znenie Všeobecných obchodných podmienok, ktorých úlohou je predovšetkým slúžiť na to, aby nebolo potrebné do každej zmluvy dávať dojednanie technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak, nezodpovedá zásade profesionality a poctivosti, ak sa dávajú do nich dojednanie, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, z hľadiska informovania spotrebiteľa dôležité. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal síce spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (čo bolo naplnené aj v predmetnej veci).

13) V danom prípade bola medzi účastníkmi uzatvorená písomná úverová zmluva, platnosť ktorej nebola spochybnená. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán je preto potrebné vychádzať predovšetkým z obsahu úverovej zmluvy (čl. VII ods. 3 zmluvy), vychádzajúc tak zo zásady zmluvnej slobody, ktorá je základnou zásadou nielen obchodného, ale aj občianskeho práva.

14) Pretože odvolateľka neuviedla žiadne skutočnosti v odvolaní, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, odvolací súd potom neuznajúč dôvodnosť právnej argumentácie žalovanej ohľadom nesprávne zosplatneného úveru, konštatujúce vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, rozsudok vo výrokoch I. a IV., ako vecne správny potvrdil.

15) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal v ňom úspech, a preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).